Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
RIMVYDASA NORKUSA
od 8. svibnja 2025. [1]

Predmet C-315/24

Nestlé Sverige AB
protiv
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud, Švedska))

„Zahtjev za prethodnu odluku– Približavanje zakonodavstava – Sigurnost hrane – Hrana za posebne medicinske potrebe – Zahtjevi u pogledu informacija – Dodatni obvezni podaci – Posebni zahtjevi u pogledu obvezne nutritivne deklaracije – Zabrana ponavljanja na naljepnici informacija uključenih u tu deklaraciju”

1. Ovaj predmet pruža Sudu priliku da prvi put tumači odredbe prava Unije koje se odnose na dodatne obvezne podatke za označivanje hrane za posebne medicinske potrebe.

Pravni okvir

Uredba (EU) br. 1169/2011

2. U uvodnoj izjavi 41. Uredbe (EU) br. 1169/2011 [2] navodi se:

„S obzirom na postojeću razinu znanja o prehrani, informacije o hranjivim vrijednostima trebale bi biti jednostavne i lako razumljive kako bi bile interesantne potrošačima i ispunile svrhu informiranja radi koje su one i uvedene. Potrošače bi moglo zbuniti ako se informacije o hranjivim vrijednostima nalaze djelomično u glavnom vidnom polju, koje se obično naziva ‚prednja strana ambalaže', a djelomično na drugoj strani ambalaže, na primjer na stražnjoj strani. Stoga bi se informacije o hranjivim vrijednostima trebale navoditi u istom vidnom polju. Nadalje, na dobrovoljnoj se osnovi najvažnije tvari na nutritivnoj deklaraciji mogu ponoviti u glavnom

[1] Izvorni jezik: francuski

[2] Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL 2011., L 304, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 168. i ispravci SL 2015., L 326, str. 73., SL 2016., L 266, str. 7. i SL 2023., L 142, str. 41.)

vidnom polju kako bi se potrošačima pomoglo da prilikom kupnje hrane lako uoče ključne informacije o hranjivim vrijednostima. Slobodan izbor informacija koje se mogu ponoviti mogao bi zbuniti potrošače. Stoga je potrebno pojasniti koje se informacije mogu ponoviti."

3. Člankom 9. te uredbe, naslovljenim „Popis obveznih podataka", u stavku 1. predviđa se:

„U skladu s člancima 10. do 35. te vodeći računa o iznimkama iz ovog Poglavlja, obvezno treba navesti sljedeće podatke:

[…]

(l) nutritivna deklaracija."

4. Člankom 30. navedene uredbe, koji se odnosi na sadržaj nutritivne deklaracije iz njezina članka 9. stavka 1. točke (l), u stavcima 1. i 3. navodi se:

„1. Obvezna nutritivna deklaracija sadrži sljedeće podatke:

(a) energetsku vrijednost; i

(b) količine masti, zasićenih masti, ugljikohidrata, šećera, bjelančevina i soli.

[…]

3. Ako označivanje pretpakirane hrane uključuje obveznu nutritivnu deklaraciju iz stavka 1., u njoj se mogu ponoviti sljedeći podaci:

(a) energetska vrijednost; i

(b) energetska vrijednost, zajedno s količinama masti, zasićenih masnih kiselina, šećera i soli."

5. Člankom 32. te uredbe, naslovljenim „Izražavanje na 100 g ili 100 ml", u stavku 2. određuje se:

„Energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. izražavaju se na 100 g ili 100 ml."

6. U skladu s člankom 33. stavcima 1., 2. i 4. Uredbe br. 1169/2011:

„1. U sljedećim se slučajevima energetska vrijednost i količine hranjivih tvari iz članka 30. stavaka 1. do 5. mogu izraziti po obroku i/ili jedinici konzumacije koju potrošač može lako prepoznati, pod uvjetom da su obroci ili jedinica konzumacije kvantificirani na etiketi i da je na ambalaži naveden broj obroka ili jedinica konzumacije:

(a) pored oblika izražavanja na 100 g ili 100 ml iz članka 32. stavka 2.;

[…]

2. Iznimno od članka 32. stavka 2., u slučajevima iz članka 30. stavka 3. točke (b) količina hranjivih tvari i/ili postotak preporučenoga unosa iz Dijela B. Priloga XIII. mogu se izraziti samo po obroku ili jedinici konzumacije.

Kada su količine hranjivih tvari izražene samo po obroku ili jedinici konzumacije u skladu s prvim podstavkom, energetska vrijednost se izražava na 100 g ili 100 ml i po obroku ili jedinici konzumacije.

[…]

4. Obrok ili jedinica konzumacije navode se u neposrednoj blizini nutritivne deklaracije."

Uredba (EU) br. 609/2013

7. U skladu s uvodnom izjavom 24. Uredbe (EU) br. 609/2013 [3]:

„Uredbom [br. 1169/2011] utvrđeni su opći zahtjevi u pogledu označivanja. Ti bi se zahtjevi u pogledu označivanja trebali, u pravilu, primjenjivati na kategorije hrane obuhvaćene ovom Uredbom. Međutim, ovom bi se Uredbom također trebali prema potrebi predvidjeti dodatni zahtjevi ili odstupanja u odnosu na [Uredbu br. 1169/2011] kako bi se ispunili posebni ciljevi ove Uredbe."

8. Člankom 2. stavkom 2. točkom (g) te uredbe određuje se:

„Primjenjuju se […] sljedeće definicije:

[…]

(g) ‚hrana za posebne medicinske potrebe' znači hrana koja je posebno prerađena ili oblikovana i namijenjena dijetalnoj prehrani bolesnika, uključujući dojenčad, i koja se koristi pod liječničkim nadzorom; namijenjena je za potpunu ili djelomičnu prehranu bolesnika s ograničenom, smanjenom ili narušenom sposobnošću konzumiranja, probave, apsorpcije, metaboliziranja ili izlučivanja uobičajene hrane, određenih hranjivih tvari koje ta hrana sadrži ili metabolita ili bolesnika s drugim posebnim medicinskim prehrambenim potrebama koje se ne mogu zadovoljiti samo izmjenom uobičajene prehrane."

9. Člankom 9. stavcima 5. i 6. navedene uredbe predviđa se:

„5. Označivanjem, predstavljanjem i oglašavanjem hrane iz članka 1. stavka 1. pružaju se informacije o primjerenoj uporabi takve hrane, ne obmanjuje se i takvoj se hrani ne pripisuju svojstva sprečavanja, liječenja ili izlječenja od ljudske bolesti niti se impliciraju takva svojstva.

6. Stavkom 5. ne smije se sprečavati širenje korisnih informacija ili preporuka koje su isključivo namijenjene stručnjacima iz područja medicine, nutricionizma, farmacije ili drugim zdravstvenim djelatnicima odgovornima za skrb za majke i skrb za djecu."

[3] Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL 2013., L 181, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku. poglavlje 13., svezak 66., str. 216.)

Delegirana uredba (EU) 2016/128

10. Uvodne izjave 13., 14. i 15. Delegirane uredbe (EU) 2016/128 [4] glase kako slijedi:

„(13) Hrana za posebne medicinske potrebe mora biti u skladu s Uredbom [br. 1169/2011]. Kako bi se u obzir uzela specifična priroda hrane za posebne medicinske potrebe ovom bi se Uredbom trebali utvrditi dodaci tim općim pravilima i iznimke od njih, prema potrebi.

(14) Za ovu vrstu hrane trebalo bi biti obvezno pružiti sve informacije potrebne za osiguravanje primjerene uporabe hrane za posebne medicinske potrebe. Te informacije trebale bi obuhvatiti sve informacije o svojstvima i karakteristikama u vezi s, između ostalog, posebnom preradom i sastavom, prehrambenim sastavom i razlozima za upotrebu proizvoda zbog kojih je koristan za svoju specifičnu namjenu. Takve informacije ne bi trebalo smatrati prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama u smislu [Uredbe br. 1924/2006].

(15) Nutritivna deklaracija za hranu za posebne medicinske potrebe neophodna je kako bi jamčila njezinu primjerenu uporabu, kako za pacijente koji konzumiraju tu hranu tako i za zdravstvene djelatnike koji preporučuju njezinu konzumaciju. Iz tog razloga te kako bi se u većoj mjeri pružila cjelovita informacija pacijentima i zdravstvenim djelatnicima, nutritivna deklaracija trebala bi obuhvaćati više podataka no što se to zahtijeva u [Uredbi br. 1169/2011] […].”

11. Člankom 5. te delegirane uredbe, naslovljenim „Posebni zahtjevi u pogledu informacija o hrani”, u stavku 1. i stavku 2. točki (g) određuje se:

„1. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom, hrana za posebne medicinske potrebe mora biti u skladu s [Uredbom br. 1169/2011].

2. Uz obvezne podatke navedene u članku 9. stavku 1. Uredbe [br. 1169/2011] za hranu za posebne medicinske potrebe dodatni obvezni podaci su sljedeći:

[…]

(g) opis svojstava i/ili karakteristika zahvaljujući kojima je proizvod koristan za bolest, poremećaj ili medicinsko stanje za dijetetsko ublažavanje kojih je proizvod namijenjen, posebice, ovisno o slučaju, u vezi s posebnom preradom i sastavom, hranjivim tvarima koje su povećane, smanjene, uklonjene ili drukčije izmijenjene te razlozima za uporabu proizvoda;

[…].”

12. Člankom 6. navedene delegirane uredbe, naslovljenim „Posebni zahtjevi u pogledu nutritivne deklaracije”, u stavku 2. predviđa se:

„Odstupajući od članka 30. stavka 3. [Uredbe br. 1169/2011] informacija koja je uključena u obveznu nutritivnu deklaraciju za hranu za posebne medicinske potrebe ne smije se ponavljati na naljepnici.”

[4] Delegirana uredba Komisije od 25. rujna 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na posebne zahtjeve u pogledu sastojaka i informacija za hranu za posebne medicinske potrebe (SL 2016., L 25, str. 30.)

Činjenice iz kojih proizlazi spor, glavni postupak, prethodna pitanja i postupak pred Sudom

13. Nestlé Sverige AB (u daljnjem tekstu: Nestlé) društvo je u prehrambenom sektoru koje stavlja nekoliko proizvoda na tržište kao hranu za posebne medicinske potrebe.

14. Kao što to proizlazi iz zahtjeva za prethodnu odluku, ti proizvodi na prednjoj strani ambalaže sadržavaju informacije o energetskoj vrijednosti i količinama različitih hranjivih tvari, kao što su masti, bjelančevine i vlakna, koje nisu izražene na 100 g ili 100 ml nego po obroku ili jedinici konzumacije (u daljnjem tekstu: sporne informacije).

15. Miljönämnden i Helsingborgs kommun (Ured za okoliš u općini Helsingborg, Švedska) zatražio je od Nestléa da ukloni te sporne informacije jer, protivno članku 6. stavku 2. Delegirane uredbe 2016/128, predstavljaju ponavljanje informacija sadržanih u obveznoj nutritivnoj deklaraciji, u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe br. 1169/2011, koje su na temelju članka 32. stavka 2. te uredbe izražene na 100 g ili 100 ml.

16. Nakon što je bezuspješno tražio preispitivanje te odluke, Nestlé je Förvaltningsrättenu i Malmö (Upravni sud u Malmöu, Švedska) podnio žalbu kojom je tražio njezino poništenje. U okviru te žalbe Nestlé je tvrdio da sporne informacije ne predstavljaju ponavljanje informacija iz obvezne nutritivne deklaracije, nego da treba smatrati da se njima ta deklaracija dopunjuje u skladu s člankom 5. stavkom 2. točkom (g) Delegirane uredbe 2016/128.

17. Navedena je žalba odbijena jer, čak i da su sporne informacije izražene po obroku ili jedinici konzumacije, a ne na 100 g ili 100 ml, one bi predstavljale ponavljanje informacija iz obvezne nutritivne deklaracije zabranjeno člankom 6. stavkom 2. te delegirane uredbe.

18. Nakon što je Nestlé žalbu podnio i Kammarrättenu i Göteborg (Žalbeni upravni sud u Göteborgu, Švedska), koji je smatrao da sporne informacije nisu obuhvaćene člankom 5. stavkom 2. točkom (g) Delegirane uredbe 2016/128, ali da predstavljaju ponavljanje informacija iz obvezne nutritivne deklaracije, pokrenuo je kasacijski postupak pred Högsta förvaltningsdomstolenom (Vrhovni upravni sud, Švedska), sudom koji je uputio zahtjev.

19. Kako bi utvrdio je li označivanje proizvodâ o kojem je riječ u skladu s Delegiranom uredbom 2016/128, sud koji je uputio zahtjev u biti pita predstavljaju li sporne informacije dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda u smislu članka 5. stavka 2. točke (g) te delegirane uredbe ili te informacije samo predstavljaju ponavljanje informacija iz obvezne nutritivne deklaracije, odnosno ponavljanje koje se zabranjuje člankom 6. stavkom 2. navedene delegirane uredbe.

20. U tim je okolnostima Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Mogu li informacije o energetskoj vrijednosti proizvoda i količinama različitih hranjivih tvari koje on sadržava, koje su navedene na drugim mjestima osim na nutritivnoj deklaraciji, predstavljati dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda, kako je naveden u članku 5. stavku 2. točki (g) [Delegirane uredbe 2016/128]?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrdan, protivi li se članku 6. stavku 2. [te delegirane uredbe], kojim se zabranjuje ponavljanje na naljepnici informacija iz obvezne nutritivne deklaracije, to da se u opisu u skladu s člankom 5. stavkom 2. točkom (g) [navedene delegirane uredbe]navode informacije o energetskoj vrijednosti i količinama različitih hranjivih tvari ako one nisu izražene na 100 g ili 100 ml, nego na neki drugi način?"

21. Odluku kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku od 25. travnja 2024. tajništvo Suda zaprimilo je 29. travnja 2024. Pisana očitovanja podnijeli su žalitelj iz glavnog postupka, češka vlada i Europska komisija. Žalitelj iz glavnog postupka, Miljönämnden i Helsingborgs kommun (Ured za okoliš u općini Helsingborg), druga stranka u glavnom postupka, kao i češka vlada i Europska komisija također su sudjelovali na raspravi održanoj 12. veljače 2025.

Analiza

Uvodne napomene

22. Istaknut ću nekoliko posebnosti svojstvenih hrani za posebne medicinske potrebe i njihove posljedice za pravni okvir koji se primjenjuje na njihovo označivanje, čije je razumijevanje ključno za pružanje korisnih odgovora na pitanja koja je Sud uputio u ovom predmetu.

23. Valja podsjetiti na to da se u pravu Unije označivanje hrane uređuje Uredbom br. 1169/2011. U toj se uredbi utvrđuju opći zahtjevi u tom području te se nalaže navođenje obveznih informacija o hrani [5]. U navedenoj se uredbi predviđa i mogućnost dobrovoljnog pružanja određenih informacija [6]. Budući da je hrana za posebne medicinske potrebe prije svega i unatoč svojim posebnostima hrana, ti opći zahtjevi primjenjuju se na prvonavedenu hranu [7].

24. Kad je riječ o posebnostima hrane o kojoj je riječ u ovom predmetu, prema pravnoj definiciji, hrana za posebne medicinske potrebe je, s jedne strane, hrana koja je posebno prerađena ili oblikovana namijenjena dijetalnoj prehrani bolesnika koja se koristi pod liječničkim nadzorom [8]. Stoga je hrana za posebne medicinske potrebe obilježena posebnom prehrambenom funkcijom jer je „posebno prerađena ili oblikovana" radi ispunjavanja posebnih prehrambenih potreba bolesnika [9].

25. S druge strane, i dalje prema pravnoj definiciji, hrana za posebne medicinske potrebe namijenjena je za potpunu ili djelomičnu prehranu bolesnika koji imaju određenu bolest, poremećaj ili medicinsko stanje [10]. Stoga je ta hrana po svojoj prirodi namijenjena tomu da bude uključena i poslužena kao hrana za ljude, za bolesnike sa smanjenom, ograničenom ili narušenom sposobnošću konzumiranja, probave, apsorpcije, metaboliziranja ili izlučivanja uobičajene hrane ili njezinih određenih sastojaka ili metabolita ili za one s drugim posebnim medicinskim prehrambenim potrebama koje se ne mogu zadovoljiti samo izmjenom uobičajene prehrane [11].

[5] Članak 2. stavak 2. točka (c) Uredbe br. 1169/2011

[6] Uvodna izjava 47., članci 36. i 37. Uredbe br. 1169/2011

[7] Uvodna izjava 24. i članak 6. Uredbe br. 609/2013

[8] Vidjeti članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013.

[9] Presuda od 2. ožujka 2023., Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, t. 39.)

[10] Vidjeti članak 2. stavak 2. točku (g) Uredbe br. 609/2013.

[11] Vidjeti u tom smislu presudu od 27. listopada 2022., Orthomol (C-418/21, EU:C:2022:831, t. 26., 31. i 32.).

26. Iz prethodno navedenog proizlazi da postoje dvije glavne razlike hrane za posebne medicinske potrebe u odnosu na uobičajenu hranu: prva se razlika odnosi na skupinu stanovništva kojoj je namijenjena, a druga se odnosi na njezinu upotrebu. Prvonavedena hrana namijenjena je osjetljivim skupinama stanovništva koje čine pacijenti koji pate od određene bolesti, poremećaja ili medicinskog stanja zbog kojeg im je potrebna posebna prehrana. Drugonavedena hrana namijenjena je zdravim potrošačima ili, drugim riječima, onima koji su dio općeg zdravog stanovništva.

27. Te se dvije vrste hrane razlikuju po svojoj upotrebi. Dok upotreba uobičajene hrane nije podložna nikakvim uvjetima, hrana za posebne medicinske potrebe može se upotrebljavati samo pod liječničkim nadzorom. Stoga taj liječnički nadzor, koji je neodvojiv od pojma „hrana za posebne medicinske potrebe", podrazumijeva da korištenje te hrane, koja je posebna jer je prilagođena prehrambenim potrebama bolesnika, mora preporučiti zdravstveni djelatnik s obzirom na prehrambene potrebe bolesnika. U tom kontekstu, „liječnički nadzor" pretpostavlja da zdravstveni djelatnik, kako je navedeno u uvodnim izjavama 3. i 15. Delegirane uredbe 2016/128, osigurava da je korištenje hrane za posebne medicinske potrebe u skladu s posebnim prehrambenim potrebama bolesnika [12].

28. Tim se posebnostima opravdava to da označivanje hrane za posebne medicinske potrebe treba biti u skladu ne samo sa zahtjevima koji se primjenjuju na uobičajenu hranu, nego i s posebnim zahtjevima utvrđenima za tu posebnu hranu. Prema tome, označivanje navedene hrane obuhvaća dvije kategorije prehrane [13]. Stoga Uredbu br. 609/2013 i Delegiranu uredbu 2016/128, kojima se osobito uređuju posebni zahtjevi koji se primjenjuju na hranu za posebne medicinske potrebe, treba tumačiti s obzirom na Uredbu br. 1169/2011 u kojoj se utvrđuju opći zahtjevi koji se primjenjuju na svu hranu.

29. Kad je riječ o tim općim zahtjevima, u poglavlju IV. Uredbe br. 1169/2011, naslovljenom „Obvezne informacije o hrani", navodi se, među ostalim, podatak koji se odnosi na nutritivnu deklaraciju [14]. Ta nutritivna deklaracija treba sadržavati podatke koji se odnose na energetsku vrijednost i količine masti, zasićenih masti, ugljikohidrata, šećera, bjelančevina i soli. Neki od tih podataka, odnosno energetska vrijednost, kao i količine masti, zasićenih masti, šećera i soli, mogu se ponoviti na naljepnici uobičajene hrane ako to označivanje uključuje obveznu nutritivnu deklaraciju [15].

30. Međutim, kako bi se u obzir uzela specifična priroda hrane za posebne medicinske potrebe, zakonodavac Unije smatrao je da su potrebni određeni dodaci tim pravilima i iznimke od njih. Konkretno, smatrao je da je za osiguravanje primjerene uporabe te hrane za posebne medicinske potrebe obvezno navesti sve informacije o svojstvima i karakteristikama navedene hrane, kao i u većoj mjeri pružiti cjelovite informacije navedene na nutritivnoj deklaraciji za tu istu hranu [16].

31. U tom pogledu, jedan od dodatnih obveznih podataka u odnosu na opće zahtjeve koji se primjenjuju na svu hranu uključuje opis svojstava i/ili karakteristika zahvaljujući kojima je proizvod koristan za bolest, poremećaj ili medicinsko stanje za dijetetsko ublažavanje kojih je

[12] Vidjeti presudu od 2. ožujka 2023., Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, t. 71. i 74.).

[13] Uvodna izjava 24. Uredbe br. 609/2013

[14] Članak 9. stavak 1. točka (l) Uredbe br. 1169/2011

[15] Vidjeti članak 30. Uredbe br. 1169/2011.

[16] Uvodne izjave 13. do 15. Delegirane uredbe 2016/128

proizvod namijenjen, posebice, ovisno o slučaju, u vezi s posebnom preradom i sastavom, hranjivim tvarima koje su povećane, smanjene, uklonjene ili drukčije izmijenjene te razlozima za uporabu proizvoda [17].

32. Kad je riječ o posebnim zahtjevima u pogledu nutritivne deklaracije za hranu za posebne medicinske potrebe, odstupajući od općih pravila, kako proizlaze iz članka 30. stavka 3. Uredbe br. 1169/2011, informacija koja je uključena u obveznu nutritivnu deklaraciju za hranu za posebne medicinske potrebe ne smije se ponavljati na naljepnici [18]. Međutim, članci 31. do 35. te uredbe primjenjuju se na sve hranjive tvari navedene na nutritivnoj deklaraciji za hranu za posebne medicinske potrebe [19].

33. U tom pogledu češka vlada u biti tvrdi da se ničime u Delegiranoj uredbi 2016/128 ne sprečava da se informacije o hranjivim vrijednostima izražene po obroku ili jedinici konzumacije navedu na hrani za posebne medicinske potrebe u skladu s člankom 33. Uredbe br. 1169/2011 kojim se uređuje navođenje tih informacija. Ta vlada smatra da se člankom 6. stavkom 2. Delegirane uredbe 2016/128 predviđa odstupanje od članka 30. Uredbe br. 1169/2011, ali ne i od njezina članka 33. Prema mišljenju navedene vlade, valja analizirati samo drugo prethodno pitanje [20] koje se odnosi na taj članak 6. stavak 2.

34. U tu svrhu stoga valja ispitati odnos među različitim odredbama koje navodi češka vlada i njihove eventualne posljedice za analizu prethodnih pitanja koja su u ovom predmetu upućena Sudu.

35. U članku 30. Uredbe br. 1169/2011, naslovljenom „Sadržaj”, u njegovim se stavcima 1. i 2. u biti utvrđuju zahtjevi povezani sa sadržajem nutritivne deklaracije za hranu, odnosno, među ostalim, obvezni podaci koje ona mora sadržavati, kao i oni kojima se ta deklaracija može dopuniti. Stavkom 3. tog članka predviđa se da se određene informacije iz nutritivne deklaracije koje su izričito navedene u tom stavku mogu, pod uvjetom da pretpakirana hrana uključuje takvu deklaraciju, ponoviti na naljepnici te hrane. Stoga je to dobrovoljno ponavljanje dopušteno u glavnom vidnom polju, drugim riječima na prednjoj strani ambalaže kako bi se potrošačima pomoglo da prilikom kupnje hrane lako uoče ključne informacije o hranjivim vrijednostima [21].

36. Člancima nakon te odredbe i osobito člancima 32. i 33., naslovljenima „Izražavanje na 100 g ili 100 ml” odnosno „Izražavanje po obroku ili po jedinici konzumacije”, predviđaju se pravila o izražavanju podataka koji čine sadržaj nutritivne deklaracije. Iako se u glavnom pravilu iz tog članka 32. utvrđuje da takvo izražavanje treba biti na 100 g ili 100 ml, navedenim člankom 33. predviđaju se dodatni slučajevi u kojima se ti podaci mogu, pored oblika izražavanja na 100 g ili 100 ml, izraziti po obroku i/ili jedinici konzumacije [22].

[17] Članak 5. stavak 2. točka (g) Delegirane uredbe 2016/128

[18] Članak 6. stavak 2. Delegirane uredbe 2016/128

[19] Članak 6. stavak 4. Delegirane uredbe 2016/128

[20] Vidjeti točku 20. ovog mišljenja.

[21] Vidjeti uvodnu izjavu 41. Uredbe br. 1169/2011. U tom pogledu smatram da je korisno istaknuti sljedeće. S jedne strane, odobrenje ponavljanja strogo je ograničeno na podatke koji su navedeni u članku 30. stavku 3. te uredbe, pri čemu se tako isključuje ponavljanje bilo kojih drugih informacija, i to vrijedi za svu hranu. S druge strane, članak 30. stavak 3. te uredbe odnosi se na vrlo specifičan slučaj tog ponavljanja na naljepnici pretpakirane hrane, na drugim mjestima osim na nutritivnoj deklaraciji, odnosno u praksi na prednjoj strani te ambalaže, informacija koje načelno treba navesti na nutritivnoj deklaraciji.

[22] U tom pogledu, iz uvodne izjave 35. Uredbe br. 1169/2011 proizlazi da se radi lakšeg uspoređivanja proizvoda u ambalaži različite veličine odabralo da se nutritivna deklaracija mora navoditi na količinu od 100 g ili 100 ml, pri čemu su po potrebi dopušteni dodatni navodi po obroku.

37. Prethodno navedeni članci su svi dio poglavlja IV. (koje se odnosi na „Obvezne informacije o hrani”) odjeljka 3. (naslovljenog „Nutritivna deklaracija”) Uredbe br. 1169/2011.

38. Prema mojem mišljenju, na temelju razmatranja iznesenih u točkama 35. do 37. ovog mišljenja članak 30. Uredbe br. 1169/2011 može se shvatiti kao opća odredba kojom se utvrđuje sadržaj obveznih informacija o hranjivim vrijednostima koje treba uključiti u nutritivnu deklaraciju za hranu. U tom se članku navodi i koje se strogo ograničene informacije iz te deklaracije mogu ponoviti na naljepnici, odnosno na prednjoj strani ambalaže te hrane. Međutim, iz teksta članka 6. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/128 proizlazi da se njime izvan snage stavlja upravo to pravilo o sadržaju informacija koje se mogu ponoviti na naljepnici.

39. Suprotno tomu, čini mi se da se člancima 32. i 33. Uredbe br. 1169/2011 više pojašnjavaju pravila oblikovanja zahtjeva povezanih s prezentiranjem informacija iz navedenog članka 30. U tom članku 32. utvrđuje se „glavno” pravilo o obliku koje se po potrebi može dopuniti pravilom iz navedenog članka 33. Ta pravila utvrđena u tim dvama člancima primjenjuju se na informacije o hranjivim tvarima navedenima na nutritivnoj deklaraciji. Napominjem da se navedena pravila primjenjuju i na nutritivnu deklaraciju za hranu za posebne medicinske potrebe, s obzirom na to da ona mora sadržavati informacije izražene na 100 g ili 100 ml te je se može dopuniti informacijama izraženima po obroku ili jedinici konzumacije [23].

40. Stoga odredbe iz članaka 32. i 33. Uredbe br. 1169/2011, koje se odnose na izražavanje podataka sadržanih u nutritivnoj deklaraciji, kad je riječ o količini hranjivih tvari, na 100 g ili 100 ml i, ovisno o slučaju, po obroku i/ili jedinici konzumacije, ne bi trebale postojati ako te podatke i količinu hranjivih tvari ne bi trebalo navesti na nutritivnoj deklaraciji. Prema tome, samo postojanje pravila utvrđenih u tim člancima ovisi o članku 30., koji je, prema mojem mišljenju, središnja odredba odjeljka Uredbe br. 1169/2011 koji se odnosi na opće zahtjeve o označivanju u pogledu nutritivne deklaracije.

41. S obzirom na to, prema mojem mišljenju, stajalištem češke vlade, na koje se podsjeća u točki 33. ovog mišljenja i koje je izneseno na raspravi, oduzeo bi se smisao odstupanju predviđenom u članku 6. stavku 2. Delegirane uredbe 2016/128, u kojem se ne upućuje ni na članak 32. ni na članak 33. Uredbe br. 1169/2011. Međutim, zabrana ponavljanja informacija o hranjivim vrijednostima, predviđena u članku 6. stavku 2., ne odnosi se izričito ni na njihovo izražavanje na 100 g ili 100 ml ni po obroku ili jedinici konzumacije. Stoga odstupanje predviđeno u članku 6. stavku 2. te delegirane uredbe treba shvatiti kao opće odstupanje koje se primjenjuje neovisno o načinu na koji se izražavaju energetska vrijednost i količine hranjivih tvari na temelju članka 32. ili članka 33. Uredbe br. 1169/2011.

42. Slijedom toga, tekstu i osobito kontekstu odredbi sadržanih u člancima 30., 32. i 33. Uredbe br. 1169/2011 i članku 6. stavku 2. Delegirane uredbe 2016/128 protivi se stajalište češke vlade prema kojem se iz ove analize željelo isključiti prvo pitanje suda koji je uputio zahtjev. Stoga to prvo pitanje valja razmotriti na sljedeći način.

[23] Članak 6. stavak 4. Delegirane uredbe 2016/128. Napominjem da se mogućnost takve dopune, koja se može nalaziti u neposrednoj blizini nutritivne deklaracije, ni u kojem slučaju ne smije pomiješati s ponavljanjem tih informacija na samoj naljepnici, koje je izričito zabranjeno stavkom 2. tog članka.

Prvo prethodno pitanje

43. Podsjećam na to da prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita mogu li informacije o energetskoj vrijednosti proizvoda i količinama različitih hranjivih tvari koje on sadržava, koje su navedene na drugim mjestima osim na nutritivnoj deklaraciji, predstavljati dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda, kako je naveden u članku 5. stavku 2. točki (g) Delegirane uredbe 2016/128.

44. U skladu s tim člankom 5. stavkom 2. točkom (g), „[u]z obvezne podatke navedene u članku 9. stavku 1. [Uredbe br. 1169/2011] za hranu za posebne medicinske potrebe dodatni obvezni podaci su sljedeći: […] opis svojstava i/ili karakteristika zahvaljujući kojima je proizvod koristan[24] za bolest, poremećaj ili medicinsko stanje za dijetetsko ublažavanje kojih je proizvod namijenjen, posebice, ovisno o slučaju, u vezi s posebnom preradom i sastavom, hranjivim tvarima koje su povećane, smanjene, uklonjene ili drukčije izmijenjene te razlozima za uporabu proizvoda.”

45. Kako bi se odgovorilo na prvo prethodno pitanje, čini mi se da je nužno tumačiti pojam „opis svojstava i/ili karakteristika” proizvoda u smislu navedenog članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128. Kako bi se na to pitanje pružio koristan odgovor, također je nužno podredno tumačiti pojam „dodatni obvezni podaci” iz tog članka jer je obuhvaćen tim opisom[25].

46. Valja podsjetiti na to da članak 5. stavak 2. točku (g) Delegirane uredbe 2016/128 treba tumačiti uzimajući u obzir ne samo tekst te odredbe nego i njezin kontekst i cilj koji se želi postići propisom o kojem je riječ[26].

47. Kad je riječ, kao prvo, o tekstu tog članka 5. stavka 2. točke (g), valja istaknuti da se u njemu (a uostalom ni u samoj Delegiranoj uredbi) ne definira pojam „opis svojstava i/ili karakteristika zahvaljujući kojima je proizvod koristan za bolest, poremećaj ili medicinsko stanje za dijetetsko ublažavanje kojih je proizvod namijenjen”. U tom pogledu, izraze „svojstva” i „karakteristike” važno je tumačiti u posebnom kontekstu hrane za posebne medicinske potrebe. Te izraze treba shvatiti na način da upućuju na obilježja i sve prepoznatljive elemente na temelju kojih je moguće razlikovati[27], u ovom slučaju, tu hranu ovisno o njezinoj sposobnosti da ispuni prehrambene potrebe bolesnika ili da ta hrana bude posebno korisna[28] u slučaju bolesti, poremećaja ili medicinskog stanja za koje je namijenjena.

[24] Taj se izraz razlikuje u jezičnim verzijama te odredbe. Kao što to ističe Nestlé, u švedskoj jezičnoj verziji naglasak je stavljen na korisnost proizvoda u takvom slučaju („[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till”). Osim toga, vidljivo je da je to također slučaj osobito u engleskoj jezičnoj verziji („a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to”), španjolskoj („una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético”) ili pak litavskoj jezičnoj verziji („produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas”).

[25] Kao što to proizlazi iz teksta prvog prethodnog pitanja suda koji je uputio zahtjev u kojem se pojašnjava da je riječ o tumačenju „dodatnog opisa”.

[26] Vidjeti presudu od 16. srpnja 2020., AFMB i dr. (C-610/18, EU:C:2020:565, t. 50. i navedena sudska praksa).

[27] Kad je riječ o definiciji izraza „svojstva” i „karakteristike”, vidjeti *Le Petit Robert de la langue française*, Pariz, Le Robert.

[28] Ovisno o jezičnoj verziji. Valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, potreba za jedinstvenom primjenom i tumačenjem akta prava Unije isključuje njegovo zasebno razmatranje u jednoj od njegovih jezičnih verzija, no uvjetuje da ga se tumači uzimajući u obzir stvarnu volju njegova autora kao i cilj koji želi postići, osobito s obzirom na sve jezične verzije (presuda od 3. travnja 2014., 4finance (C-515/12, EU:C:2014:211, t. 19. i navedena sudska praksa)).

48. To je doslovno tumačenje izraza „svojstva” i „karakteristike” potkrijepljeno primjerima pruženima u članku 5. stavku 2. točki (g) Delegirane uredbe 2016/128, među kojima su *posebnosti* prerade i sastava proizvoda, promjene u pogledu hranjivih tvari ovisno o njihovu povećanju, smanjenju, uklanjanju ili izmjeni te razlozi za uporabu tog proizvoda [29].

49. Međutim, valja istaknuti da se tekst članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128, koji se odnosi na navođenje obveznih informacija na posebnoj hrani koja je namijenjena za posebne medicinske potrebe, razlikuje u odnosu na tekst članka 9. stavka 1. Uredbe br. 1169/2011 i tekst članka 30. stavka 1. te uredbe, koji se odnose na navođenje obveznih informacija na svoj hrani.

50. Naime, opći zahtjevi u pogledu označivanja uobičajene hrane, kao što su oni koji proizlaze iz članka 9. i članka 30. Uredbe br. 1169/2011, odnose se na izraze „sastojci” [30] ili „podaci” te stoga označavaju tvari koje čine proizvod i općenitije upućuju na njihov sadržaj. Međutim, izrazi upotrijebljeni u članku 5. stavku 2. točki (g) Delegirane uredbe 2016/128 odnose se na svojstva ili posebnosti koje omogućuju primjerenu uporabu tog proizvoda, tako da on bude prikladan za ispunjavanje prehrambenih potreba svojstvenih nekoj bolesti, poremećaju ili medicinskom stanju [31]. Stoga, čini mi se da razlika u izrazima upotrijebljenima u tekstu tih odredbi proizlazi iz volje zakonodavca Unije da uvede posebno pravilo o opisu svojstava hrane za posebne medicinske potrebe u odnosu na opće pravilo o navođenju sastava sve hrane.

51. Usto, iz teksta članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 proizlazi da se on odnosi na navođenje drugih informacija osim onih predviđenih člankom 9. stavkom 1. Uredbe br. 1169/2011. Međutim, čini mi se da je to navođenje u ovom slučaju posebno važno kako bi se donio zaključak da se njegovu tekstu protivi to da energetska vrijednost proizvoda i količina različitih hranjivih tvari budu uključeni u dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda u odnosu na one koji se već zahtijevaju za svu hranu.

52. Taj se zaključak nameće tim više s obzirom na pojašnjenje iz članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128, u kojem se takve informacije kvalificiraju kao „obvezne”, čime se podrazumijeva da ih treba navesti na svoj hrani za posebne medicinske potrebe.

53. Kao drugo, to je doslovno tumačenje potkrijepljeno kontekstom članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 i ciljevima iz te delegirane uredbe.

54. Najprije, kad je riječ o kontekstu, prije svega valja podsjetiti na kontekst donošenja pravila u području označivanja hrane za posebne medicinske potrebe, predviđenog u tom članku 5. stavku 2. točki (g). Naime, tim se pravilom dopunjuju sva pravila koja se već primjenjuju na svu hranu, kao što to potvrđuje njegov naslov „[p]osebni zahtjevi u pogledu informacija o hrani”.

[29] Moje isticanje. Uostalom, s obzirom na to da se ti primjeri mogu mijenjati ovisno o slučaju, iz toga treba zaključiti da njihov popis nije iscrpan.

[30] Kad je riječ o definiciji pojma „sastojak”, vidjeti članak 2. stavak 2. točku (f) Uredbe br. 1169/2011, u skladu s kojim je on „tvar ili proizvod, uključujući arome, prehrambene aditive i prehrambene enzime, te bilo koji sastavni dio složenog sastojka koji se koristi u proizvodnji ili pripremi hrane i koji se nalazi u gotovom proizvodu, čak i u izmijenjenom obliku; rezidue se ne smatraju ‚sastojcima’”.

[31] U tom pogledu valja podsjetiti na to da, s obzirom na to da se u tom članku pruža primjer posebnosti hranjivih tvari koje su povećane, smanjene, uklonjene ili drukčije izmijenjene, napominjem da tako nastalu izmjenu hranjive tvari treba tumačiti na način da se njome omogućuje utvrđenje posebnosti neke hrane za posebne medicinske potrebe zbog, među ostalim, promjene u omjeru hranjivih tvari koje sadržava ta hrana. Kao i sud koji je uputio zahtjev, također napominjem da bi se mogao ispuniti poseban zahtjev iz članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 a da se ne navedu konkretne količine.

55. Nadalje, svi podaci iz članka 5. Delegirane uredbe 2016/128, osobito oni koji se odnose na uzimanje hrane za posebne medicinske potrebe pod liječničkim nadzorom [32], određenu starosnu skupinu kojoj je ta hrana namijenjena [33] ili pak odgovarajući oprez te kontraindikacije [34], prekoračuju okvir nutritivnog sastava hrane te u odnosu na njega predstavljaju dodatne podatke.

56. Naposljetku, u tom je kontekstu osobito korisno istaknuti da se člankom 6. stavkom 2. Delegirane uredbe 2016/128 predviđa konkretna zabrana ponavljanja na naljepnici hrane za posebne medicinske potrebe informacija uključenih u obveznu nutritivnu deklaraciju [35]. U tom pogledu valja podsjetiti na to da su sporne informacije, kad je riječ o njihovoj samoj biti, informacije iz nutritivne deklaracije, na temelju članka 30. stavka 1. Uredbe br. 1169/2011. Kao i Komisija smatram da su energetska vrijednost i količina hranjivih tvari i dalje informacije iste prirode neovisno o načinu na koji su izražene.

57. Stoga se zabrana iz tog članka 6. stavka 2. ili obveza, na temelju članka 5. stavka 2. točke (g) te delegirane uredbe, koje se odnose na navođenje određenih podataka na naljepnici hrane za posebne medicinske potrebe, ne mogu mijenjati ovisno o različitim načinima na koje se te informacije izražavaju jer se njima ne mijenjaju, zbog drukčijeg izražavanja, sadržaj koji je jedini relevantan za primjenu prethodno navedenih odredbi [36]. Međutim, kad bi se priznalo suprotno, kao što to u biti tvrdi Nestlé, prema mojem mišljenju, došlo bi do zaobilaženja zabrane iz članka 6. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/128.

58. Zbog tih se razloga kontekstu članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 protivi, prema mojem mišljenju, to da sporne informacije mogu biti obuhvaćene dodatnim obveznim podacima koji se primjenjuju samo na hranu za posebne medicinske potrebe. Štoviše, ne mogu biti obuhvaćene ni „opis[om] svojstava i/ili karakteristika" iz tog članka 5. stavka 2. točke (g).

59. Kao drugo, čini mi se da je prethodni zaključak najviše u skladu s ciljevima iz Delegirane uredbe 2016/128.

60. U tom pogledu valja podsjetiti na to da se Delegiranom uredbom 2016/128 nadopunjuje Uredba br. 609/2013 u kojoj se utvrđuju posebni zahtjevi u pogledu sastojaka i informacija za hranu za posebne medicinske potrebe. Njima se dopunjuju opći zahtjevi koji se primjenjuju na svu hranu na temelju Uredbe br. 1169/2011 i koji se prema tome primjenjuju i na posebnu hranu o kojoj je riječ u ovom slučaju.

61. Cilj je Delegirane uredbe 2016/128, kad se njome predviđaju ti posebni zahtjevi za takvo uzimanje u obzir specifične prirode te hrane za posebne medicinske potrebe [37], osigurati da ta hrana bude sigurna, korisna i učinkovita za osobe kojima je namijenjena [38]. Stoga zakonodavac

[32] Članak 5. stavak 2. točka (a) Delegirane uredbe 2016/128

[33] Članak 5. stavak 2. točka (c) Delegirane uredbe 2016/128

[34] Članak 5. stavak 2. točka (f) Delegirane uredbe 2016/128

[35] Valja podsjetiti na to da su, u skladu s člankom 30. stavkom 1. Uredbe br. 1169/2011, informacije o energetskoj vrijednosti i stvarnom sadržaju hranjivih tvari (kao što su masti, bjelančevine i vlakna) dio obveznih podataka koje treba navesti na nutritivnoj deklaraciji za hranu. Iako se stavkom 3. tog članka predviđa da se može dopustiti ponavljanje određenih informacija iz nutritivne deklaracije za uobičajenu hranu, napominjem da se to ne odnosi na podatke o bjelančevinama i vlaknima. U svakom slučaju, ponavljanje informacija iz članka 30. stavka 3. Uredbe br. 1169/2011 na ambalaži hrane za posebne medicinske potrebe izričito se zabranjuje samim tekstom članka 6. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/128.

[36] Čini mi se da se to također potvrđuje tekstom članka 6. stavka 4. Delegirane uredbe 2016/128 kojim se konkretno previđa da se odredbe koje se odnose na izražavanje hranjivih tvari navedenih na nutritivnoj deklaraciji, odnosno članci 32. i 33. Uredbe br. 1169/2011, primjenjuju se na sve hranjive tvari navedene na toj deklaraciji.

[37] Uvodne izjave 13. i, u tom smislu, 15. Delegirane uredbe 2016/128

[38] Uvodna izjava 5. Delegirane uredbe 2016/128

Unije, kad predviđa posebne zahtjeve u pogledu označivanja određene hrane, nastoji utvrditi visoku razinu zaštite osjetljivih potrošača kako bi im se omogućilo da točno identificiraju proizvode koji su djelomičan ili jedini izvor njihove prehrane [39].

62. Najprije, tumačenje članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 na način da se njime nalaže obveza navođenja na ambalaži hrane za posebne medicinske potrebe, kao dodatnih informacija, obveznih podataka koji se primjenjuju na svu hranu, kao što su oni o kojima je riječ u ovom slučaju, protivi se cilju uvođenja posebnih zahtjeva u tom području.

63. Nadalje, jamstvo zaštite osjetljivih potrošača, kojim im se omogućuje da točno identificiraju proizvode koji su djelomičan ili jedini izvor njihove prehrane, također se može dovesti u pitanje tim tumačenjem. Naime, kad bi bilo obvezno na prednjoj strani ambalaže navesti samo određene informacije o hranjivim vrijednostima, to bi moglo zbuniti potrošače, odnosno dovesti ih u zabludu [40].

64. Naposljetku, suprotno onomu što tvrdi Nestlé, nisam uvjeren da se za potrebe opravdanja njegova tumačenja ovdje može govoriti o ključnim informacijama [41] o hrani za posebne medicinske potrebe kao što je to slučaj s uobičajenom hranom [42], osobito zbog njezine specifične prirode opisane u uvodnim napomenama. Naime, sastav hrane za posebne medicinske potrebe može se znatno razlikovati ovisno, među ostalim, o specifičnoj bolesti, poremećaju ili medicinskom stanju pacijenata za čiju je dijetalnu prehranu proizvod namijenjen, o dobi pacijenata i mjestu gdje primaju zdravstvenu njegu te namjenskoj uporabi navedenog proizvoda [43].

65. Stoga se tumačenjem članka 5. stavka 2. točke (g) Delegirane uredbe 2016/128 na način da se njime dopušta navođenje energetske vrijednosti proizvoda i količine različitih hranjivih tvari koje su navedene na drugim mjestima osim na nutritivnoj deklaraciji i kvalifikacija kao dodatnog opisa svojstava i karakteristika hrane za posebne medicinske potrebe ne može postići cilj Delegirane uredbe 2016/128 koji se odnosi na visoku razinu zaštite osjetljivih potrošača. Naime, prema mojem mišljenju, tim se ciljem zahtijeva da zdravstveni djelatnici koji sudjeluju u liječničkom praćenju upotrebe te hrane kao i osjetljivi potrošači donesu informiranu odluku na temelju svih informacija o hranjivim vrijednostima.

66. Zaključno, prema mojem mišljenju, iz prethodnih razmatranja proizlazi da na prvo prethodno pitanje suda koji je uputio zahtjev treba odgovoriti da članak 5. stavak 2. točku (g) Delegirane uredbe 2016/128 treba tumačiti na način da sporne informacije ne mogu predstavljati dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda, kako je naveden u tom članku.

[39] Vidjeti u tom pogledu uvodnu izjavu 13. Delegirane uredbe 2016/128, u vezi s uvodnim izjavama 15. i 26. Uredbe br. 609/2013.

[40] U tom pogledu, napominjem da okolnost, koju je Nestlé naveo na raspravi, prema kojoj je to društvo na tržište stavljalo hranu za posebne medicinske potrebe većinom kod zdravstvenih djelatnika, a ne izravno tim potrošačima, ne može dovesti u pitanje taj zaključak, s obzirom na to da ciljanu publiku odabiru poduzeća u skladu sa svojim poslovnim odlukama koje su subjektivne prirode i ne mogu utjecati na tumačenje ciljeva Delegirane uredbe 2016/128.

[41] Nestlé u svojim očitovanjima tvrdi da se te ključne informacije odnose na energetsku vrijednost i količinu različitih hranjivih tvari.

[42] Naime, na kojoj bi se osnovi moglo tvrditi, u slučaju osobe koja pati od neke bolesti, poremećaja ili posebnog medicinskog stanja i za koju je zbog te situacije hrana za posebne medicinske potrebe jedini izvor prehrane, da je navođenje jednih informacija o hranjivim vrijednostima važnije od drugih? Iako se to može činiti izvedivijim u slučaju osoba za koje je ta hrana djelomičan izvor prehrane, kako bi se subjekte u poslovanju s hranom moglo obvezati da osiguraju da, za specifične potrebe za svaki slučaj tih osjetljivih pacijenata, podaci o hranjivim vrijednostima koje žele navesti na prednjoj strani ambalaže zapravo predstavljaju, s medicinskog gledišta, ključne informacije ili, drugim riječima, informacije važnije od ostalih informacija? Prema mojem mišljenju, ciljevi iz Delegirane uredbe 2016/128 nisu u skladu s takvim kazuističkim pristupom na temelju kojeg je nedvojbeno nemoguće zajamčiti pravnu sigurnost u tom području i osobito osigurati zaštitu osjetljivih potrošača.

[43] Vidjeti presudu od 2. ožujka 2023., Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, t. 77.).

Drugo prethodno pitanje

67. Budući da je to pitanje upućeno za slučaj potvrdnog odgovora na prvo pitanje, ako Sud članak 5. stavak 2. točku (b) Delegirane uredbe 2016/128 protumači na način koji sam predložio u točki 66. ovog mišljenja, na to pitanje nije potrebno odgovoriti.

68. U svakom slučaju, podsjećam na to da se, kako se zabrani iz članka 6. stavka 2. Delegirane uredbe 2016/128 ne bi oduzeo smisao, sporne informacije ne mogu izuzeti od te zabrane samo zbog oblika u kojem su izražene. Naime, izražavanje uopće ne utječe na sadržaj koji je, prema mojem mišljenju, i dalje jedini relevantni kriterij za primjenu te zabrane [44].

Zaključak

69. S obzirom na prethodna razmatranja, predlažem Sudu da na prethodna pitanja koja je uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Vrhovni upravni sud, Švedska) odgovori kako slijedi:

Članak 5. stavak 2. točku (g) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/128 od 25. rujna 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na posebne zahtjeve u pogledu sastojaka i informacija za hranu za posebne medicinske potrebe

treba tumačiti na način da:

informacije o energetskoj vrijednosti proizvoda i količinama različitih hranjivih tvari, koje su navedene na drugim mjestima osim na nutritivnoj deklaraciji ne mogu predstavljati dodatan opis svojstava i karakteristika proizvoda.

[44] Vidjeti točke 33. do 42., 56. i 57. ovog mišljenja.